

ความจริงคืออะไร? - หมายเลขห้า

พระผู้ปลอบประโลม

Jeff Pippenger

2023-09-11

ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งได้ถูกเปิดเผยภายในฟ้าร้องทังเจ็ดนั้น
ระบุถึงประวัติศาสตร์ที่เรากำลังอยู่ในขณะนี้
ความลับนั้นถูกซ่อนไว้จนกว่าประวัติศาสตร์ที่มันเป็นตัวแทนจะมาถึง นี่คือช่วงเวลาเมื่อพระผู้ทรงปลอบประโลม
พระวิญญาณแห่ง “ความจริง” ทรงสำแดงความจริงซึ่งยอห์นเรียกว่า การเปิดเผยของพระเยซูคริสต์
เพราะพระเยซูคริสต์ทรงเป็นความจริง เรื่องนี้มีใช่เพียงว่าคำว่า “ความจริง”
เป็นตัวแทนพระลักษณะของพระเจ้าเท่านั้น และมีใช่เพียงเป็นการเปิดเผยถึงนักภาษาศาสตร์อันนำอัครธรรม์ว่า
คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ความจริง” ถูกใช้ในลักษณะที่ลึกซึ้งยิ่งตลอดทั่วพระคัมภีร์เท่านั้น
แต่ยังเป็นอัครธรรม์ปาฏิหาริย์อันน่าพิศวง ซึ่งเมื่อเข้าใจแล้ว
ก็กลายเป็นกุญแจสำหรับเปิดคำพยากรณ์แห่งพระธรรมวิวรณ์ และด้วยการนั้นก็เปิดพระคัมภีร์ทั้งเล่มด้วย
แต่สิ่งนี้มีไว้เฉพาะสำหรับผู้เต็มใจจะเห็น จะได้ยิน และจะรักษาข้อความเหล่านั้นซึ่งเขียนไว้ในนั้น
เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

เพื่อนมนุษย์จะได้รู้จัก “ความจริง” ในลักษณะที่ทำให้พวกเขาได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริงนั้น
จำเป็นต้องมีการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มนุษย์อาจเข้าใจคำว่า “ความจริง” ในเชิงสติปัญญา
และแม้จะศรัทธาใจในความสำคัญของคำนั้น แต่ “ความจริง” จะต้องถูกกินเข้าไป
จะต้องถูกทำให้ซึมซาบอยู่ภายใน และกลายเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของบุคคลนั้น เพราะพระวาทะนั้นถ้าย
ทอดฤทธิ์อำนาจแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าแก่บรรดาผู้ที่แสวงหาการถูกเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามพระฉาย
ของพระคริสต์ จุดเริ่มต้นประการหนึ่งในการศึกษาค้นคว้าส่วนตัวของข้าพเจ้าเกี่ยวกับคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า
“ความจริง” คือบรรดานักวิชาการภาษาฮีบรู ซึ่งต่างก็กล่าวถึงธรรมชาติอันนำอัครธรรม์ของคำว่า “ความจริง”
และการใช้คำนั้นในพระคัมภีร์ด้วยเช่นกัน แต่ก็ไม่มีเหตุผลที่จะเชื่อว่า ความเข้าใจคำว่า “ความจริง”
ของพวกเขาในเชิงสติปัญญานั้นได้นำพวกเขามาถึงพระคริสต์แล้ว

ข้อเท็จจริงเชิงพยากรณ์ที่ว่าพระวาทะจำเป็นต้องถูกกินเข้าไปพร้อมกับการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้
สะท้อนถึงคำนิยามของซิสเตอร์ไวท์เกี่ยวกับ “น้ำมัน” ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน
ทั้งยังสะท้อนถึงคำพรรณนาของเธอเกี่ยวกับหญิงพรหมจารีสองจำพวกที่กำลังรอคอยเจ้าบ่าวด้วย

สัญลักษณ์หนึ่งที่มีความหมายมากกว่าหนึ่งประการ
และความหมายนั้นต้องกำหนดจากบริบทที่สัญลักษณ์นั้นปรากฏอยู่
มิใช่กำหนดจากคำนิยามของคำตามผู้เชี่ยวชาญทางไวยากรณ์
หรือจากกรอบเวลาทางประวัติศาสตร์ที่คำนั้นถูกเขียนขึ้น
แนวทางทั้งสองนี้เองที่บรรดานักเทววิทยาแห่งแอ็ดเวนติสม์ยึดถือไว้เพื่อปฏิเสธ “ความจริง”
สัญลักษณ์ย่อมถูกกำหนดความหมายโดยบริบทที่มันถูกใช้ ภายในพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ คำว่า
“น้ำมัน” ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น เป็นตัวแทนอย่างน้อยของสิ่งที่แตกต่างกันอยู่ข้าง
ขึ้นอยู่กับบริบทของตอนที่พบคำว่า “น้ำมัน” เหตุใดหญิงพรหมจารีกลุ่มหนึ่งจึงมีน้ำมัน
แต่หญิงพรหมจารีอีกกลุ่มหนึ่งไม่มี?

“มีโลกหนึ่งซึ่งกำลังนอนอยู่ในความชั่วร้าย ในการล่อลวง และความหลงผิด อยู่ในเงามัจจุราขอย่างแท้จริง—หลับใหล หลับใหล มีผู้ใดบ้างที่กำลังทุกขระทมในจิตวิญญาณเพื่อปลุกเขาเหล่านั้น? เสียงใดเล่าจะเข้าถึงพวกเขาได้? ความคิดของข้าพเจ้าถูกนำไปสู่นาคต เมื่อจะมีการให้สัญญาว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปพบท่านเถิด’ แต่บางคนจะได้ถ่วงเวลาไว้ในการจัดหาน้ำมันเพื่อเติมตะเกียงของตน และเมื่อสายเกินไป เขาทั้งหลายจะพบว่า อุปนิสัยซึ่งน้ำมันนั้นเป็นสัญลักษณ์แทน ไม่อาจถ่ายทอดให้กันได้ น้ำมันนั้นคือความชอบธรรมของพระคริสต์ มันเป็นตัวแทนของอุปนิสัย และอุปนิสัยนั้นไม่อาจถ่ายทอดได้ ไม่มีผู้ใดสามารถจัดหาอุปนิสัยนั้นให้แก่อีกผู้หนึ่งได้ แต่ละคนต้องได้มาด้วยตนเองซึ่งอุปนิสัยที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากมลทินแห่งบาปทุกประการ” Bible Echo, May 4, 1896.

หญิงพรหมจารีที่โง่เขลาไม่มีลักษณะอุปนิสัยที่จำเป็นต่อการยืนหยัดผ่านวิกฤตการณ์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า พวกนางขาดความชอบธรรมของพระคริสต์ แต่ น้ำมัน นั้นก็เป็นข่าวสารด้วยเช่นกัน และน้ำมันในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น ใน “วันสุดท้าย” คือข่าวสารเตือนครั้งสุดท้าย อันเป็นที่แทนโดยพระธรรมวิโรจน์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งจะต้องได้รับการฟัง การอ่าน และการถือรักษา

“ผู้ได้รับการเจิมซึ่งยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าของแห่งพิภพทั้งสิ้น ดำรงอยู่ในฐานะซึ่งครั้งหนึ่งเคยประทานแก่ชาตानในฐานะครอบครัวผู้ปกคลุม โดยบรรดาสิ่งมีชีวิตบริสุทธิ์ที่ล้อมรอบพระที่นั่งของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของแห่งรักษาการติดต่อสื่อสารกับชาวพิภพไว้อย่างต่อเนื่อง น้ำมันสีทองเป็นสัญลักษณ์แห่งพระคุณซึ่งพระเจ้าทรงใช้หล่อเลี้ยงตะเกียงของบรรดาผู้เชื่อ เพื่อมิให้ริบหรี่และดับไป หากมิใช่เพราะน้ำมันบริสุทธิ์นี้ถูกเทลงมาจกสวรรค์ผ่านข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า บรรดาอำนาจแห่งความชั่วร้ายก็จะมีอำนาจควบคุมมนุษย์โดยสิ้นเชิง”

“พระเจ้าทรงถูกลบหลู่เมื่อเราไม่ยอมรับข่าวสารซึ่งพระองค์ทรงส่งมายังเรา ดังนั้นเราจึงปฏิเสธน้ำมันทองคำซึ่งพระองค์ทรงประสงค์จะเทลงในจิตวิญญาณของเรา เพื่อจะส่งต่อไปยังผู้ที่อยู่ในความมืด เมื่อเสียงเรียกมาถึงว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปต้อนรับท่าน’ ผู้ที่มีได้รับน้ำมันบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ถนอมพระคุณของพระคริสต์ไว้ในใจของตน จะพบว่า เช่นเดียวกับหญิงพรหมจารีโง่เขลา พวกเขาจะไม่พร้อมที่จะพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน ในตัวของเขาเองนั้น เขาไม่มีอำนาจที่จะได้น้ำมันมาได้ และชีวิตของเขาก็พินาศย่อยยับ แต่ถ้าเราทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า หากเราวิงวอนดั่งที่โมเสสได้กระทำว่า ‘ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์’ ความรักของพระเจ้าจะหลั่งไหลเข้ามาในใจของเรา น้ำมันทองคำจะถูกส่งมายังเราผ่านทางท่อทองคำ ‘มิใช่ด้วยกำลัง หรือด้วยฤทธิ์เดช แต่ด้วยวิญญาณของเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้’ โดยการรับสำแดงอันเจิดจ้าของดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม บรรดาบุตรของพระเจ้าจึงส่องแสงเป็นดวงสว่างในโลก” Review and Herald, July 20, 1897.

“น้ำมัน” คือข่าวสารสุดท้าย ซึ่งก็คือวิโรจน์แห่งพระเยซูคริสต์อีกครั้งหนึ่ง ในข้อความตอนนั้น ผู้ที่ปรารถนาจะมีน้ำมันจำเป็นต้องวิงวอนต่อพระเจ้า ดั่งที่โมเสสได้กระทำในถิ่นแห่งโอรเบ แต่จงสังเกตว่า หากเราจะต้อง “วิงวอน ดั่งที่โมเสสได้กระทำ” เพื่อให้พระเจ้า “ทรงสำแดง” “พระสิริ” ของพระองค์แก่เรา เราจะต้องทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อน ผู้ทรงเป็นพระผู้ปกครองปรโลก หากเรากระทำเช่นนั้นแล้ว โดยนุตสวรรค์และท่อทองคำทั้งสอง เราจะได้รับ ความชอบธรรมของพระคริสต์ เรากำลังหลอกลวงตนเอง หากเราคิดว่าเราสามารถอธิษฐานและวิงวอนขอพระลักษณะของพระคริสต์ได้ตามที่จารีตประเพณีและธรรมเนียมของลาวาติเซียนแอดเวนติสม์ชี้แนะว่าควรกระทำ

ขณะที่ในเวลาเดียวกันเรากลับปฏิเสธข่าวสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์
ความชอบธรรมของพระองค์ถูกถ่ายทอดมาซึ่งเราผ่าน “ข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า”
ซึ่งถูกถ่ายทอดโดยผู้ที่ได้รับการเจิมทั้งสอง ผู้ยืนอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า
เมื่อเราปฏิเสธข่าวสารของพระองค์ เราก็ปฏิเสธความชอบธรรมของพระองค์ด้วย

แล้วข้าพเจ้าทูลตอบท่านว่า
ต้นมะกอกเทศสองต้นนี้ซึ่งอยู่ด้านขวาของคัมภ์และด้านซ้ายของคัมภ์นั้นคืออะไร?
แล้วข้าพเจ้าทูลตอบอีกครั้งหนึ่งว่า
กิ่งมะกอกเทศสองกิ่งนี้ซึ่งส่งน้ำมันสีทองออกจากตนเองผ่านทางท่อทองคำสองท่อนั้นคืออะไร?
และท่านตอบข้าพเจ้าว่า เจ้าไม่รู้หรือว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร? และข้าพเจ้าทูลว่า “ไม่รู้ขอรับนายของข้าพเจ้า”
แล้วท่านจึงกล่าวว่า คนทั้งสองนี้คือผู้ที่ได้รับการเจิม ผู้ซึ่งยืนอยู่ข้างพระเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสี่
เศคาริยาห์ 4:11-14

“ผู้ที่ได้รับการเจิม” สองคนนั้น “ผู้ยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพทั้งสี่”
ยังได้รับการนำเสนอด้วยว่าเป็นพยานทั้งสองในวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด อีกด้วย

“เกี่ยวกับพยานทั้งสองนั้น ผู้เผยพระวจนะได้ประกาศต่อไปว่า ‘คนทั้งสองนี้คือต้นมะกอกเทศสองต้น
และคัมภ์สองอันที่ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าแห่งแผ่นดินโลก’ ‘พระวจนะของพระองค์’
ผู้ประพันธ์พระธรรมสดุดีกล่าวว่า ‘เป็นประทีปแก่เท้าของข้าพระองค์
และเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพระองค์’ วิวรณ์ 11:4; สดุดี 119:105.
พยานทั้งสองนี้เป็นสัญลักษณ์แทนพระคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่” สงครามครั้งยิ่งใหญ่,
267.

ไม่ว่าเราจะพิจารณาคำพยานของเศคาริยาห์หรือของยอห์นเกี่ยวกับพยานทั้งสอง
บริบทของคำพยานทั้งสองนั้นคือกระบวนการแห่งการสื่อสาร
ซึ่งเป็นความจริงประการแรกสุดที่ถูกกล่าวถึงร่วมกับข่าวสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ในวิวรณ์ บทที่หนึ่ง
ข้อหนึ่ง จากพระบิดา ถึงพระบุตร ถึงทูตสวรรค์ ถึงผู้เผยพระวจนะ ถึงคริสตจักร กระบวนการที่พระคริสต์ตรัสกับ
มนุษยชาติเป็นความเข้าใจสำคัญที่พระองค์ทรงมุ่งหมายจะทรงสำแดงไว้ภายในข่าวสารคำเตือนสุดท้าย
ทั้งนี้สอดคล้องกับการเน้นย้ำในการนำเสนอข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม

ข่าวสารของทูตองค์แรกนั้นมีผู้แทนคือวิลเลียม มิลเลอร์
มิลเลอร์มีลักษณะเชิงพยากรณ์หลายประการซึ่งจำเป็นต้องตระหนัก เขาเป็น “บิดา” ของขบวนการนั้น
ซึ่งในแง่ของอัลฟาและโอเมกา ย่อมเรียกร้องว่าจะต้องมีบุตรคนหนึ่ง
เขาเป็นผู้แทนของขบวนการหนึ่งซึ่งแทนด้วยชื่อ “Millerite” อันเป็นคำที่ใช้เรียกหินชนิดหนึ่ง
เขาถูกทรงใช้ให้จัดระเบียบชุดกฎเกณฑ์ตามพระคัมภีร์สำหรับการตีความคำพยากรณ์
กฎเกณฑ์เหล่านั้นกลายเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า
ซึ่งถูกปฏิเสธหรือยอมรับ ขณะที่คนในชั่วอายุของมิลเลอร์เลือกที่จะคงสภาพโง่เขลาแบบเลาติเซียของตนไว้
หรือจะกลายเป็นฟีลาเดลเฟียที่มีปัญญา ในฐานะบิดาแห่งข่าวสารของทูตองค์แรก
เขาเป็นแบบอย่างของขบวนการหนึ่งซึ่งจะประกาศข่าวสารของทูตองค์ที่สาม และความเข้าใจในข่าวสารของข
บวนการนั้นจะถูกชี้นำโดยชุดกฎเกณฑ์พิเศษตามพระคัมภีร์สำหรับการตีความคำพยากรณ์
ซึ่งสถาปนาข่าวสารของทูตองค์ที่สามไว้อย่างมั่นคงดังที่มิลเลอร์ถูกทรงใช้ให้สถาปนาข่าวสารของทูตองค์แรก
พระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง พระเยซูคริสต์ทรงเป็นเหมือนเดิมเมื่อวานนี้ วันนี้ และเป็นนิรันดร์

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าหลงผิด
ของประทานอันดีทุกอย่างและของประทานอันเลิศทุกอย่างมาจากเบื้องบน

และลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่าง ผู้ซึ่งไม่มีการแปรปรวนหรือเงาแห่งการเปลี่ยนแปลง
ตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เราบังเกิดด้วยพระวาระแห่งความจริง
เพื่อเราจะได้เป็นดังผลแรกแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งหลายของพระองค์ ยากอบ 1:16-18

ในเบื้องต้นหรือในบั้นปลายของขบวนการแอ็ดเวนติสต์ ข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า
ซึ่งมีน้ำมันเป็นสัญลักษณ์นั้น ได้ถูกถ่ายทอดผ่านพยานทั้งสอง ในระยะแรกกับพวกมิลเลอร์ไรต์
พยานทั้งสองคือพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ และในวาระสุดท้าย
พยานทั้งสองคือพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ นี่คือเหตุผลที่ยอห์น ผู้ซึ่งเป็นภาพประกอบที่สมบุ
รณที่สุดของประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้ายแห่งวันทั้งหลายของการพิพากษาเพื่อการสอบสวน
จึงอยู่บนเกาะปีทมอส

ข้าพเจ้า ยอห์น ผู้เป็นทั้งพี่น้องและผู้ร่วมในความทุกข์ยาก
และในแผ่นดินกับความทรหดอดทนของพระเยซูคริสต์เช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย
ได้อยู่บนเกาะที่เรียกว่าปีทมอส เพราะพระวาระของพระเจ้า และเพราะคำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์ วิวรรณ์
1:9

บริบทเชิงพยากรณ์ของปีทมอสเป็นภาพแทนว่ายอห์นกำลังถูกข่มเหง
เขาถูกข่มเหงเพราะได้รับข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า
ซึ่งชี้ให้เห็นวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์ผ่านทางพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์.

การข่มเหงประชากรของพระเจ้าใน "วาระสุดท้าย" ได้รับการพรรณนาไว้เช่นกันในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด
เมื่อพยานทั้งสองถูกฆ่าตายในท้องถนน และทุกคนต่างเฉลิมฉลองการตายของพวกเขา ในบทที่สิบเอ็ดนั้น
พยานทั้งสองคือเอลียาห์และโมเสส พวกเขาได้เป็นพยานอยู่เป็นเวลาสามปีครึ่ง แล้วจึงถูกฆ่า
แต่ภายหลังพวกเขาก็ได้ฟื้นขึ้นจากความตาย.

บรรดาผู้เผยพระวาระทั้งหลายกล่าวถึงวาระสุดท้ายมากกว่าที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์ในยุคของตนเอง ดังนั้น
หากจะมีหนังสือเล่มใดที่กล่าวถึงวาระสุดท้ายแล้ว ก็ย่อมเป็นพระธรรมวิวรรณ์
ซึ่งเป็นที่บรรดาหนังสือทั้งหลายของพระคัมภีร์มาบรรจบกันและสิ้นสุดลง เพราะฉะนั้น ในวาระสุดท้ายจึงต้องมี
"ข่าวสาร" หนึ่งซึ่งถูกประหาร และภายหลังนั้นก็ฟื้นคืนขึ้นมา
วิวรรณ์บทที่สิบเอ็ดได้แสดงให้เห็นประวัติศาสตร์ของการปฏิวัติฝรั่งเศส แต่โดยตรงยิ่งกว่านั้น
ยังแสดงให้เห็นการโจมตีต่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวาระสุดท้ายอีกด้วย
ข่าวสารและขบวนการซึ่งได้รับการเป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยข่าวสารและขบวนการของมิลเลอร์ไรต์
ได้รับความทุกข์จากการโจมตีนั้นและตายลงเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 ตามวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด
การโจมตีนั้นจะถูกกระทำโดยสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลไร้ก้นเหว

และเมื่อพวกเขาได้เสร็จสิ้นคำพยากรณ์ของตนแล้ว
สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวลึกไร้ก้นเหวจะทำสงครามกับพวกเขา และจะชนะพวกเขา และฆ่าพวกเขาเสีย
แล้วศพของพวกเขาก็จะนอนอยู่ที่ถนนแห่งนครใหญ่ ซึ่งในทางฝ่ายวิญญาณเรียกว่าไซโดมและอียิปต์
ซึ่งเป็นสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงกางเขนด้วย วิวรรณ์ 11:8, 9

นางไวท์บอกให้เราทราบว่า "เหวลึกไร้ก้นเหว" เป็นสัญลักษณ์แทนการสำแดงอำนาจของซาตานในรูปแบบใหม่.

"เมื่อเขาทั้งหลายจะได้ทำพยานของตนเสร็จแล้ว [กำลังจะเสร็จสิ้น]
ช่วงเวลาที่ยอห์นทั้งสองจะพยากรณ์โดยนุ่งห่มผ้ากระสอบนั้นสิ้นสุดลงในปี 1798
ขณะที่พวกเขากำลังเข้าใกล้การสิ้นสุดงานของตนในความมืดมนคลุมเครือ
สงครามจะต้องถูกกระทำต่อพวกเขาโดยอำนาจซึ่งถูกพรรณนาว่าเป็น 'สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวลึก'

ในหลายประเทศของยุโรป อำนาจที่ปกครองทั้งในคริสตจักรและรัฐได้ถูกขาทานควบคุมมาเป็นเวลาหลาย ศตวรรษโดยผ่านสื่อกลางของสันตะปาปา แต่ ณ ที่นี้ ได้มีการนำเสนอให้เห็นการสำแดงรูปแบบใหม่ของอำนาจขาทาน” The Great Controversy, 268.

มีอำนาจอยู่สามประการที่ถูกระบุไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่าออกมาจากเหล็กไว้กันบึง ประการแรกก็คืออริสลามในวิวรณ์ บทที่ 9 ข้อ 2 ประการที่สองคืออเทวนิยมแห่งการปฏิวัติฝรั่งเศสในบทที่ 11 ข้อ 8 และประการที่สามคือโรมสมัยใหม่ในบทที่ 17 ข้อ 8 “การสำแดงใหม่”

ในวาระสุดท้ายซึ่งไม่เพียงจะโจมตีขบวนการที่มีขบวนการมิลเลอไรต์เป็นแบบอย่างล่วงหน้าเท่านั้น แต่ยังจะโจมตีโลกด้วย ก็คือการฟืนดินปลอมของเสียงร้องเที่ยงคืนปลอมที่รู้จักกันในนาม “Woke-ism” Woke-ism เป็นตัวแทนของ “การสำแดงใหม่แห่งอำนาจขาทาน”

ซึ่งได้รับการคำจุนโดยปฏิปักษ์พระคริสต์ยุคสุดท้ายในปัจจุบัน และได้รับการส่งเสริมผ่านบรรดาพ่อค้า ผู้นำทางการเมืองแห่งสหประชาชาติ ตัวแทนเสรีนิยมในคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่ล้มลงแล้วในสหรัฐอเมริกา และพรรคเดโมแครตร่วมกับบรรดารีพับลิกัน RINO

ผู้ซึ่งไม่ว่าจะส่งเสริมหรือยินยอมให้มีการส่งเสริมรูปแบบวิถีชีวิตวิปริตทั้งปวงของชุมชนรักร่วมเพศ ดังที่ถูกแทนไว้ในบทที่ 11 ว่าเป็น “โสโดม” อำนาจทั้งสามนี้เองที่นำโลกไปสู่อาร์มาเกดดอน และอำนาจทั้งสามนี้ยังถูกแทนด้วย “อียิปต์” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอเทวนิยมและฝ่ายโลกียอีกด้วย เมื่อตั้งอยู่ท่ามกลางสภาพอนาธิปไตยของการปฏิวัติฝรั่งเศส

ซึ่งเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของอำนาจทั้งสามนี้ที่ประกอบกันขึ้นเป็นสิ่งที่ซิสเตอร์ไวท์เรียกว่า “สมาพันธ์รัฐชั่วร้าย” อำนาจเหล่านี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ส่งเสริมหรือเปิดทางให้แก่ Woke-ism Woke-ism คือของปลอมฝ่ายขาทานที่เลียนแบบการฟืนดินของหญิงพรหมจารีสิบคน

เรายังมีเรื่องที่จะกล่าวต่อไปในแนวประเด็นเหล่านี้อีกมาก

แต่ก่อนอื่นเราจำเป็นต้องกล่าวถึงผลสืบเนื่องภายหลังการฆาตกรรมบนถนนซึ่งได้ถูกระงับเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020.

และอีกประการหนึ่ง ท่านผู้อ่านที่รัก โปรดเข้าใจว่า ข้าพเจ้าไม่มีการสนับสนุนใดที่จะมอบให้แก่พรรครีพับลิกัน ข้าพเจ้าไม่มีความไว้วางใจต่อแนวความเชื่อทางการเมืองใด ๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังชี้ให้เห็นนั้น เป็นเพียงพลวัตเชิงพยากรณ์ซึ่งดำรงอยู่ในสหรัฐอเมริกา สหประชาชาติ และสันตะปาปาเท่านั้น พลวัตเหล่านั้นจะได้รับการกล่าวถึงอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น

เมื่อเราเริ่มพิจารณาโดยตรงถึงเขาทั้งสองซึ่งขนานกันอยู่ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์.

ลัทธิ “Woke-ism” อันเป็นของขาทาน ซึ่งเป็นตัวแทนของเสียงร้องเที่ยงคืนปลอม ย่อมมาก่อนเสียงร้องเที่ยงคืนที่แท้จริง และก่อนถึงเวลาของเสียงร้องเที่ยงคืนอันแท้จริงนั้น บรรดาผู้ที่ถูกสังหารอยู่ตามถนนทั้งหลาย ในที่สุดจะพัฒนาไปเป็นหญิงพรหมจารีที่โง่เขลา หรือหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาอย่างใดอย่างหนึ่ง ช่วงเวลาแห่งการมัดรวมลักษณะอุปนิสัยของเราเข้าด้วยกัน ไมว่าจะเป็นฟอนที่กำหนดไว้สำหรับไฟแห่งการทำลาย หรือเป็นฟอนสำหรับยู้งฉางสวรรค์ บัดนี้ก็มาถึงแล้ว

ซิสเตอร์ไวท์ชี้ให้เห็นว่า ในเวลาแห่งการคอยนั้น หญิงพรหมจารีโง่เขลาในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ได้ตอบสนองต่อความผิดหวังอันเป็นบททดสอบแตกต่างจากหญิงพรหมจารีมีปัญญา จึงบ่งชี้ว่า เมื่อถึงเวลาแห่งการคอยนั้น ลักษณะนิสัยของพวกเขาก็ได้ถูกกำหนดแน่นอนแล้ว

แต่คำพยานของเยเรมีย์แจ้งแก่เราว่า เราสามารถเลือกที่จะกลับมาหาพระเจ้าได้ และพระองค์จะไม่เพียงเสด็จกลับมาหาเราเท่านั้น

แต่จะทรงกระทำให้เราเป็นกำแพงทองสัมฤทธิ์ที่มีป้อมปราการต่อหน้าคนชั่วและผู้นำสะพริงกั้ว ขณะที่เราได้ถูกใช้เป็นปากของพระองค์ในวิกฤตการณ์ที่กำลังจะตามมา ณ จุดเชิงพยากรณ์นั่นเอง

พระเยซูทรงสัญญาว่าจะทรงปลอบประโลมเรา

นี่คือความหมายสำคัญของสืบทอดของยอห์นซึ่งถูกจัดวางไว้ภายในประวัติศาสตร์ปัจจุบันของเรา

น้ำมันนั้นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งเป็นลักษณะอุปนิสัย และเป็นข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเป็น “พระผู้ปลอบประโลม”

ดังที่พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวที่ทรงบังเกิดของพระองค์

และดังที่พระเยซูได้ทรงเสียสละสภาพแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ เพื่อทรงยอมรับโดยสมัครพระทัยเอาความเป็นมนุษย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างนั้นให้เป็นส่วนหนึ่งของพระองค์เอง ชั่วนิรันดร์ ฉะนั้น
พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงประทานในขณะนี้ก็จะทรงสถิตอยู่กับเราตลอดไป ฉะนั้น

ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา จงรักษาบัญญัติของเรา และเราจะหลอขอพระบิดา

และพระองค์จะประทานพระผู้ปลอบประโลมอีกองค์หนึ่งแก่ท่าน เพื่อจะทรงสถิตอยู่กับท่านตลอดไป

คือพระวิญญาณแห่งความจริง ซึ่งโลกไม่อาจจับได้ เพราะโลกไม่เห็นพระองค์ และไม่รู้จักพระองค์

แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน และจะทรงอยู่ในท่าน

เราจะไม่ละท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน ยอห์น 14:15-18

การเสียสละของพระวิญญาณในการทรงเลือกที่จะสถิตอยู่กับมนุษย์ตลอดไปนั้น

สอดคล้องคู่ขนานกับการเสียสละของอีกสองพระภาคแห่งคณะสามพระภาคฝ่ายสวรรค์ บางทีสิ่งที่สำคัญพอ ๆ กับการเสียสละของพระวิญญาณในการที่พระองค์ทรงเต็มพระทัยจะทรงดำรงอยู่ในผู้ได้รับการไถ่แต่ละคน เป็นนิตยนั้น ก็คือว่า การเสด็จมาของ “พระผู้ทรงปลอบประโลม” ในประวัติศาสตร์เฉพาะช่วงนี้ เป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าเมื่อใดประชากรของพระเจ้าจะได้รับการประทับตราไว้เพื่อนิรันดร์

และอย่ากระทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าทรงเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้น

ท่านทั้งหลายจึงได้รับการประทับตราไว้จนถึงวันแห่งการไถ่ให้รอด เอเฟซัส 4:30

ในประวัติศาสตร์ที่พระสัญญาเรื่องพระผู้ปลอบโยนได้สำเร็จครบถ้วนอย่างสมบูรณ์

ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น พระวิญญาณจะ “สถิต” อยู่ในเรา “เป็นนิตย”

คริสเตียนทุกคนที่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของข่าวประเสริฐได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเพราะฉะนั้นจึงได้

“รับการผนึกไว้จนถึงวันแห่งการไถ่ให้รอด” แต่การผนึกนั้นเป็นเพียงการชี้ล่วงหน้าไปถึงเวลาที่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะต้องได้รับการผนึกในประวัติศาสตร์ปัจจุบันนี้ ในพระธรรมเอเฟซัส

บรรดาผู้ที่ได้รับการผนึกไว้จนถึงวันแห่งการไถ่ให้รอดนั้นถูกนำมาเปรียบเทียบกับผู้ที่ “ทำให้”

“พระวิญญาณบริสุทธิ์” “โสภเคราะห์” พวกเขาทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์โสภเคราะห์โดยการปฏิเสธที่จะยอมรับการสื่อสารจากพระวิญญาณของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้จึงปฏิเสธน้ำมันทองคำ

เมื่อพระคริสต์ทรงสัญญาว่าจะทรงส่ง “พระผู้ปลอบโยน” คือ “พระวิญญาณแห่งความจริง”

มาให้เราในช่วงเวลาแห่งความพิสดารนี้ พระองค์กำลังทรงสัญญาว่าจะทรงประทับตราของพระองค์ไว้บนเรา

และตราประทับของพระองค์นั้นหมายถึงการรักษาพระบัญญัติของพระองค์

โดยเฉพาะพระบัญญัติเรื่องวันสะบาโต ซึ่งเป็นวันที่ยอห์นได้รับนิมิต

และซึ่งเป็นประเด็นที่กำลังจะเผชิญหน้ากับชาวโลกทั้งปวง।

การประทับตราของหญิงพรหมจารีผู้ที่มีปัญญานั้นสำเร็จล่วงหน้าก่อนการทดสอบแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ เพราะ ณ

ที่นั่นเอง อุปนิสัยของทั้งผู้ที่มีปัญญาและผู้โง่เขลาจะถูกสำแดงออก และอุปนิสัยนั้นไม่เคยถูกพัฒนาในยามวิกฤต

หากแต่เพียงถูกเผยให้ประจักษ์เท่านั้น การประทับตรานี้เป็นตัวแทน ซึ่งรวมถึงสิ่งอื่นด้วย

ของการเปลี่ยนแปลงจากจิตใจของชาวเลาติเซียไปสู่จิตใจของชาวฟีลาเดลเฟีย ปัญหาก็คือว่า

เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงนั้นสำเร็จได้

การทดสอบประการแรกสำหรับแต่ละคนในพวกเราคือการเข้าใจอย่างแท้จริงว่า

จนถึงบัดนี้เราได้เป็นชาวเลาตีเซียมาแล้ว เพราะในฐานะชาวเลาตีเซีย
หาที่ฝ่ายวิญญาณพื้นฐานของเราคือการคิดว่าทุกสิ่งเรียบร้อยดี ทั้งที่ในความเป็นจริงทุกสิ่งผิดพลาดไปหมด
หาที่นั่นจะต้องถูกละทิ้งเสีย มันเป็นหนึ่งในสิ่งชั่วช้าที่ต้องถูกแยกออกจากสิ่งล้ำค่า

“ทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราไว้ที่หน้าผากของตน—มิใช่ตราประทับหรือเครื่องหมายใ
ด ๆ ที่มองเห็นได้ แต่เป็นการหยั่งรากมั่นคงในความจริง ทั้งทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณ จนไม่อาจถูก
โยกคลอนได้—ทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราและเตรียมพร้อมสำหรับการเขย่า
มันก็จะมา แท้จริงแล้ว มันได้เริ่มขึ้นแล้วด้วยซ้ำ; บัดนี้การพิพากษาของพระเจ้ากำลังอยู่เหนือแผ่นดิน
เพื่อให้เป็นคำเตือนแก่เรา เพื่อเราจะได้ว่าสิ่งใดกำลังจะมาถึง” Seventh-day Adventist Bible
Commentary, volume 4, 1161.

“พระผู้ปลอบประโลม” ซึ่งพระเยซูทรงสัญญาแก่เหล่าสาวกของพระองค์
ผู้ทรงปลอบประโลมเขาทั้งหลายในยามแห่งความผิดหวัง ทรงนำชนชาติของพระองค์เข้าสู่สัจธรรมทั้งสิ้น
และโดยทางการ “ตั้งมั่นอยู่ในสัจธรรม” นี้เอง พวกเขาจึงได้รับการประทับตรา “สัจธรรม”
ซึ่งประชากรของพระเจ้าจะต้องตั้งมั่นอยู่ในช่วงเวลานี้ คือ “สัจธรรม”
ที่ถูกเปิดเผยออกก่อนที่ระยะเวลาทดลองจะสิ้นสุดลง เพราะว่า “เวลาก็ใกล้แล้ว”
สัจธรรมนั้นคือโครงสร้างของประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้ของฟ้าร้องทึ่งเจ็ด
และประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้นั้นชี้ระบุงถึงประวัติศาสตร์ซึ่งการสำแดงของพระเยซูคริสต์ถูกเปิดเผยออก
ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้ของฟ้าร้องทึ่งเจ็ดจะสำเร็จครบถ้วนในเวลาเดียวกันกับที่ “สัจธรรม”
ซึ่งเป็นตัวแทนโดยประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้นั้นถูกเปิดเผย การเปิดเผยของ “สัจธรรม”
นั้นเองเป็นสิ่งที่ประทับตราบรรดาผู้รับข่าวสารซึ่งก่อนหน้านี้ได้ถูกฝึกไว้แล้ว

ประชากรของพระเจ้าถูกประทับตราไว้ที่หน้าผากของตนล่วงหน้าก่อนการเขย่าที่เกิดขึ้นท่ามกลางบรรดาประชา
ชาติอันกริ้วโกรธซึ่งเกิดขึ้นเมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ อันเป็นการเริ่มต้นความพินาศของชาติทั้งหลาย
วิรณของพระเยซูคริสต์คือ “ถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ของ” พระธรรมวิรณ ซึ่งบัดนี้ไม่ให้ถูกฝึกไว้อีกต่อไป
เพราะวาระนั้นใกล้เข้ามาแล้ว นี่คือความจริงที่บัดนี้ต้องถูกอ่าน ถูกฟัง และที่สำคัญที่สุดคือต้องถูกถือรักษาไว้
หากเราปรารถนาจะได้รับพระพร

ยูดาส มิใช่ฮัสคาริโอท ทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า
เหตุใดในพระองค์จึงจะทรงสำแดงพระองค์แก่พวกข้าพระองค์ และไม่สำแดงแก่ชาวโลก?”
พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะประพฤติตามถ้อยคำของเรา
และพระบิดาของเราจะทรงรักผู้นั้น และเราจะมาหาเขา และจะอาศัยอยู่กับเขา ผู้ที่มีได้รักเรา
ย่อมไม่ประพฤติตามถ้อยคำของเรา และถ้อยคำซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินนั้นไม่ใช่ของเรา
แต่เป็นของพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา เราได้กล่าวข้อความเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลายเมื่อเรายังอยู่กับท่าน
แต่พระผู้ปลอบประโลมใจ คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา
พระองค์นั้นจะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง
และจะทรงให้ท่านทั้งหลายระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านทั้งหลาย” ยอห์น 14:22-26

สำหรับบรรดาผู้ที่รักษาข้อความซึ่งกำลังถูกเปิดเผยอยู่นั้น พระสัญญาคือว่า พระผู้ปลอบประโลมจะทรง “สอน”
เรา “ทุกสิ่ง” คือ “สารพัด” สิ่งซึ่งพระเยซูได้ตรัสแก่ “ท่านทั้งหลาย”
พระสัญญานี้เองที่ได้สำเร็จแก่สาวกชาวเอมมาอูส และต่อมาภายหลังแก่สาวกทั้งสิบเอ็ด
เมื่อพระคริสต์ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ออกจากดวงตาของสาวกชาวเอมมาอูสซึ่งถูก “ปิดบังไว้”
และต่อมาทรง “เปิด” “ความเข้าใจ” ของสาวกทั้งสิบเอ็ด เพื่อให้เขาทั้งหลายสามารถ “เข้าใจพระคัมภีร์”
ได้อย่างถ่องแท้ พระองค์กำลังทรงบันทึกพระสัญญาไว้สำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ใน “วาระสุดท้าย”
ผู้ซึ่งจะกลับจากความผิดหวังของตน กลับใจใหม่จากสภาพแบบเลาตีเซียของตน และยอมรับ “ความจริง”

“พระผู้ปลอบโยน” ใน “วาระสุดท้าย” จะทรง “ทำให้” เรา “ระลึกถึง” “ทุกสิ่ง” ขณะทรงสอนเรา “ทุกสิ่ง” และสิ่งที่มีนัยสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการทรงทำให้เราระลึกถึงความจริงในอดีตขณะที่พระองค์ทรงสอนเราทุกสิ่งก็คือพระองค์จะทรง “สำแดงแก่เรา” ถึง “เหตุการณ์ที่จะมาถึง” ด้วย

แต่เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า การที่เราไปนั้นก็เป็นประโยชน์แก่ท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป พระผู้ปลอบโยนจะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราจะทรงส่งพระองค์มายังท่าน และเมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกประจักษ์ถึงบาป ถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา คือถึงบาปนั้น เพราะเขาไม่เชื่อในเรา ถึงความชอบธรรมนั้น เพราะเราไปหาพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก ถึงการพิพากษานั้น เพราะเจ้าแห่งโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะกล่าวแก่ท่าน แต่เดี๋ยวนี้ท่านยังไม่อาจรับไว้ได้ แต่เมื่อพระองค์นั้นเสด็จมา คือพระวิญญาณแห่งความจริง พระองค์จะทรงนำท่านทั้งหลายเข้าไปในความจริงทั้งสิ้น เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์จะตรัสสิ่งใด ๆ ที่พระองค์ได้ทรงยิน และพระองค์จะทรงสำแดงแก่ท่านทั้งหลายถึงสิ่งที่จะมานั้น พระองค์จะทรงให้เราได้รับเกียรติ เพราะว่าพระองค์จะทรงรับจากสิ่งที่เป็นของเรา และจะทรงสำแดงสิ่งนั้นแก่ท่านทั้งหลาย ยอห์น 16:7-14

ในเวลานี้ พระผู้ปลอบโยนจะทรง “นำ” เราเข้าสู่ “ความจริง” จะทรง “สอนเราทุกสิ่ง” รวมทั้ง “สิ่งที่จะมาถึง” ด้วย เพราะในเวลานี้พระเยซูยังทรงมี “อีกหลายสิ่งที่จะตรัสแก่” เรา สิ่งเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งจาก “ความทรงจำ” ของเรา “สิ่งที่จะมาถึง” หรือ “สิ่ง” มากมายที่พระองค์ยังทรงมีจะตรัสแก่เรา “อีก”

นั่นเองคือสิ่งที่ประทับตราเราไว้สำหรับวิกฤตการณ์ที่กำลังจะมาถึง ทั้งนี้ก็เพราะว่าความจริงของพระองค์เป็นตัวแทนแห่งฤทธานุภาพในการทรงสร้างของพระองค์ พระองค์ทรงประทับตราเราไว้ล่วงหน้าก่อนวิกฤตการณ์ที่จะมาถึง เพราะพระองค์ทรงประสงค์ให้เราได้รับการเตือนล่วงหน้าถึงช่วงเวลาแห่งการข่มเหงประชากรของพระองค์อันยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ การข่มเหงนั้นชี้เฉพาะเจาะจงว่า

คำพูดและการกระทำที่เราได้ทำไว้ในอดีตจะถูกจดจำและถูกนำมาใช้กล่าวร้ายต่อเรา

ดั่งที่ถ้อยคำของพระคริสต์ถูกบิดเบือนเพื่อต่อต้านพระองค์ กระนั้นก็ดี

เราจะต้องประกาศข่าวสารนั้นเพื่อเป็นพยานปรากฏการกบฏของพวกเขา

ดั่งที่เอเสเคียลและพระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างไว้

จงระลึกถึงถ้อยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า บ่าวไม่เป็นใหญ่กว่านายของตน

ถ้าเขาทั้งหลายได้ข่มเหงเรา เขาทั้งหลายก็จะข่มเหงท่านด้วย; ถ้าเขาทั้งหลายได้รักษาค่าของเรา

เขาทั้งหลายก็จะรักษาค่าของท่านด้วยเช่นกัน

แต่เขาทั้งหลายจะกระทำสิ่งสารพัดเหล่านี้แก่ท่านเพราะเห็นแก่นามของเรา

เพราะเขาทั้งหลายไม่รู้จักรบของพระเจ้าผู้ทรงใช้เรามา ถ้าเราไม่ได้มาและไม่ได้กล่าวแก่เขาทั้งหลาย

เขาทั้งหลายก็จะไม่มีบาป; แต่บัดนี้เขาทั้งหลายไม่มีข้อแก้ตัวสำหรับบาปของตน ผู้ที่เกลียดชังเรา

ก็เกลียดชังพระบิดาของเราด้วย

ถ้าเราไม่ได้กระทำท่ามกลางเขาทั้งหลายซึ่งบรรดากิจที่ไม่มีผู้ใดอื่นได้กระทำ เขาทั้งหลายก็จะไม่มีบาป;

แต่บัดนี้เขาทั้งหลายได้เห็นแล้ว และยังได้เกลียดชังทั้งเราและพระบิดาของเราด้วย

แต่เหตุการณ์นี้ได้บังเกิดขึ้นเพื่อถ้อยคำที่เขียนไว้ในธรรมบัญญัติของเขาทั้งหลายจะสำเร็จ ซึ่งว่า

เขาทั้งหลายเกลียดชังเราโดยไร้เหตุ แต่เมื่อพระผู้ทรงเสด็จมาแล้ว ผู้ซึ่งเราจะส่งมาจากพระบิดาถึงท่าน

คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ทรงมาจากพระบิดา พระองค์นั้นจะทรงเป็นพยานถึงเรา ยอห์น 15:20-26

“พระวิญญาณแห่งความจริง” ผู้ทรงเป็น “พระผู้ปลอบประโลม” จะ “เป็นพยานถึง” พระคริสต์ ผู้ทรงเป็น

“ความจริง” และ “ความจริง” นั้นคืออัลฟาและโอเมกา เบื้องต้นและเบื้องปลาย ปฐมและอวสาน

ประวัติศาสตร์อันเร้นลับของฟ้าร้องทั้งเจ็ดซึ่งบัดนี้กำลังถูกเปิดผนึก

คือข่าวสารแห่งการฝึกของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ภายหลังจากวันที่ 18 กรกฎาคม 2020
เยเรมีย์ได้เสนอแบบอย่างให้เรา เพื่อเราจะเลือกกลับมาหาพระองค์ผู้ทรงรักเราก่อน
ในการกระทำงานแห่งการกลับมา นั้น เรามีความรับผิดชอบที่จะต้องแยกสิ่งมีค่าออกจากสิ่งเลวทราม
หากเราดำเนินความรอดของเราให้สำเร็จด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น และกระทำงานนั้นให้สำเร็จ
เราจะได้รับการฝึก และทันทีนั้นจะเข้าสู่วิกฤตการณ์อันยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก
เรายังจะได้รับสิทธิพิเศษในการมีประสบการณ์กับประวัติศาสตร์ที่บรรดาผู้เผยพระวจนะ กษัตริย์
และคนชอบธรรมทั้งหลายปรารถนาจะให้เห็นอีกด้วย

บรรดาผู้ที่รับการฝึกนั้นและกลับคืนมาจะ “ดำเนินอยู่ในความสว่างซึ่งส่องออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า”
และโดย “ทางทูตสวรรค์จะมีการติดต่อสื่อสารระหว่างสวรรค์กับแผ่นดินโลกอย่างต่อเนื่อง”
ซึ่งเป็นกระบวนการแห่งการสื่อสารที่ระบุไว้ในข้อเปิดของพระธรรมวิวรณ์

“มิใช่ทุกคนในโลกนี้ได้เข้าข้างศัตรูต่อสู้กับพระเจ้า มิใช่ทุกคนได้กลายเป็นผู้ไม่สัสต์ย็ฮือ
ยังมีคนส่วนน้อยผู้สัสต์ย็ฮือที่มั่นคงจริงต่อพระเจ้า เพราะยอห์นได้เขียนไว้ว่า
‘นี่แหละคือคนทั้งหลายที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู’ วิวรณ์ 14:12
ในไม่ช้าการต่อสู้จะดำเนินไปอย่างดุเดือดระหว่างผู้ที่ปรนนิบัติพระเจ้ากับผู้ที่มิได้ปรนนิบัติพระองค์
ในไม่ช้าทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกสันคลอนจะถูกสันคลอน เพื่อสิ่งทั้งปวงที่ไม่อาจถูกสันคลอนจะคงอยู่ต่อไป”

“ซาตานเป็นผู้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างขยันขันแข็ง มันรู้ว่าเวลาของมันเหลือน้อย
และมันพยายามในทุกทางที่จะขัดขวางพระราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกนี้
เป็นไปไม่ได้ที่จะถ่ายทอดให้เห็นภาพใด ๆ
ได้ถึงประสบการณ์ของชนชาติของพระเจ้าซึ่งจะยังมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก
เมื่อพระสิริแห่งสวรรค์และการทำซ้ำของการชมเชงในอดีตมาบรรจบประสานกัน
พวกเขาจะดำเนินอยู่ในความสว่างซึ่งส่องออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า
โดยทางทูตสวรรค์จะมีการติดต่อสื่อสารระหว่างสวรรค์กับโลกอย่างต่อเนื่อง
และซาตานซึ่งแวดล้อมด้วยเหล่าทูตสวรรค์ชั่วร้าย และอ้างตนว่าเป็นพระเจ้า
จะกระทำการอัศจรรย์นานาประการ เพื่อหลอกลวง แม้กระทั่งผู้ที่ทรงเลือกสรรแล้ว หากเป็นไปได้
ประชากรของพระเจ้าจะไม่พบความปลอดภัยของตนในการกระทำการอัศจรรย์
เพราะซาตานจะปลอมแปลงการอัศจรรย์ซึ่งจะถูกกระทำขึ้น ประชากรของพระเจ้าผู้ผ่านการทดลองและการ
พิสูจน์แล้วจะพบฤทธิ์เดชของตนในหมายสำคัญที่กล่าวไว้ใน อพยพ 31:12-18
พวกเขาจะต้องยืนหยัดบนพระวจนะอันทรงชีวิตว่า ‘มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า’
นี่เป็นรากฐานเดียวที่พวกเขาจะยืนอยู่ได้อย่างมั่นคง บรรดาผู้ที่ได้ละเมิดพันธสัญญาของตนกับพระเจ้าแล้ว
ในวันนั้นจะปราศจากพระเจ้าและปราศจากความหวัง”

“ผู้ไม่มีสารพระเจ้าจะเป็นที่สังเกตอย่างเด่นชัดเป็นพิเศษด้วยการที่เขาทั้งหลายให้ความสำคัญต่อพระบัญญัติข้อที่สี่ เพราะข้อนี้เป็นหมายสำคัญแห่งฤทธานุภาพในการทรงสร้างของพระเจ้า
และเป็นพยานถึงสิทธิเรียกร้องของพระองค์เหนือความเคียดแค้นและการถวายเป็นบงกชของมนุษย์ ส่วนคน
อธรรมจะเป็นที่สังเกตได้จากความพยายามของเขาทั้งหลายที่จะทำลายอนุสรณ์แห่งพระผู้สร้างและยกชูสถา
บันของโรม ในประเด็นแห่งความขัดแย้งนี้ คริสต์ศาสนจักรทั้งมวลจะถูกแบ่งออกเป็นสองพวกใหญ่
คือพวกที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซู กับพวกที่นับถือสัตรีร้ายและรูปของมันเป็น
และรับเครื่องหมายของมัน แม้ว่าคริสตจักรและรัฐจะร่วมกันเพื่อบังคับคนทั้งปวง ‘ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่
คนมีมั่งมีและคนยากจน ทั้งไทและทาส’ ให้รับเครื่องหมายของสัตรีร้ายนั้น
กระนั้นประชากรของพระเจ้าจะไม่รับเครื่องหมายนั้น วิวรณ์ 13:16 ผู้เผยพระวจนะแห่งเกาะปีทมอสได้เห็น
‘บรรดาผู้ที่มีชัยชนะเหนือสัตรีร้าย และเหนือรูปของมัน และเหนือเครื่องหมายของมัน
และเหนือจำนวนแห่งชื่อของมัน ยืนอยู่ที่ทะเลแก้ว ถือพิณของพระเจ้า’

และขับร้องบทเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดก วิวรณ์ 15:2”

“การทดสอบและการทดลองอันน่าสะพรึงกลัวกำลังรอคอยประชากรของพระเจ้าอยู่
จิตวิญญาณแห่งสงครามกำลังก่อความบรรดาประชาชาติจากปลายแผ่นดินโลกด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง
แต่ท่ามกลางเวลาแห่งความทุกข์ยากที่กำลังจะมาถึง—เวลาแห่งความทุกข์ยากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่มีป
ระชาชาติขึ้นมา—ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรจะยืนหยัดอยู่อย่างไม่หวั่นไหว
ซาตานและบริวารของมันไม่อาจทำลายพวกเขาได้ เพราะทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ยิ่งจะคุ้มครองพวกเขา”
Testimonies, volume 9, 15–17.

ควรสังเกตว่าข้อความตอนนี้เป็นตอนจบของบทหนึ่งซึ่งเริ่มต้นในหน้าสิบเอ็ดของ Testimonies เล่มเก้า
ซึ่งอาจมองเห็นได้ว่าเป็นตัวแทนของเก้า-สิบเอ็ด ควรสังเกตด้วยว่าชื่อเรื่องกล่าวถึงเจ้าบ่าวผู้กำลังเสด็จมา
และยังเกี่ยวข้องกับแผนภูมิของฮาบากุก ซึ่งเป็นที่ที่เปาโลได้นำชื่อพระคัมภีร์ที่เขาเขียนไว้ในพระธรรมฮีบรูมา
บทเริ่มต้นของบทนั้นกำลังทำเครื่องหมายประวัติศาสตร์ที่เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 คือศิลาสองแผ่นแ
ห่งพันธสัญญาแห่งคำพยากรณ์ซึ่งได้เข้าสู่พันธสัญญากันไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของขบวนการแอ็ดเวนติส
และชื่อเรื่องคือ วิกฤตครั้งสุดท้าย ซึ่งระบุถึงเสียงร้องเหิงคืนครั้งสุดท้าย
ตอนจบของบทนั้นสอดคล้องกับตอนต้นอย่างครบถ้วน
เพราะทั้งตอนต้นและตอนจบต่างกล่าวถึงวิกฤตครั้งสุดท้าย

“หมวด 1—สำหรับการเสด็จมาของพระมหากษัตริย์”

“อีกเพียงชั่วขณะหนึ่ง พระองค์ผู้ซึ่งจะเสด็จมาก็จะเสด็จมา และจะไม่ทรงล่าช้า” ฮีบรู 10:37

“วิกฤตการณ์ครั้งสุดท้าย”

“เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในวาระสุดท้าย
บรรดาหมายสำคัญแห่งยุคสมัยที่กำลังสำเร็จอย่างรวดเร็วประกาศว่า
การเสด็จมาของพระคริสต์อยู่ใกล้เพียงเอื้อม วันเวลาที่เราดำเนินอยู่นั้นเคร่งขมและสำคัญยิ่ง
พระวิญญาณของพระเจ้ากำลังคอย ๆ แต่แน่นอนถูกถอนออกจากโลก
ภัยพิบัติและการพิพากษาก็กำลังตกลงมาอยู่แล้วเหนือบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นพระคุณของพระเจ้า
ความหายนะทั้งทางแผ่นดินและทางทะเล สภาพสังคมที่ไร้เสถียรภาพ เสียงเตือนภัยแห่งสงคราม
ล้วนเป็นลางบอกเหตุ เหตุการณ์เหล่านี้บ่งชี้ล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะมาถึงซึ่งมีความสำคัญใหญ่หลวงที่สุด”
Testimonies, volume 9, 11.

หากเราหันกลับมาและยอมรับการทรงเรียกอันสูงส่งให้เป็น “พระโอษฐ์” ของพระเจ้า
ตั้งที่เยเรมีย์เป็นภาพแทนแล้ว

เราจะได้มีส่วนในไม่ช้านี้กับการรวบรวมครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์.

พระองค์ตรัสถ้อยคำแห่งความหวังและกำลังใจแก่เขาทั้งหลายด้วยว่า “อย่าให้ใจของท่านทั้งหลายวิตกเลย”
พระองค์ตรัส “ท่านเชื่อในพระเจ้า จงเชื่อในเราด้วย ในพระนิเวศแห่งพระบิดาของเรามีที่อยู่มากมาย
ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น เราคงได้บอกท่านแล้ว เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย
และถ้าเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีก และจะรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหน
ท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย และท่านทั้งหลายรู้ว่าเราจะไปที่ใด และรู้จักทางนั้น” ยอห์น 14:1–4
เพื่อเห็นแก่ท่านทั้งหลาย เราจึงเข้ามาในโลก เพื่อท่านทั้งหลาย เราได้ทำงานอยู่แล้ว
เมื่อเราไปจากท่านแล้ว เราก็ยังจะทำงานอย่างจริงจังเพื่อท่านต่อไป
เราเข้ามาในโลกเพื่อสำแดงตัวเราแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้เชื่อ
เราไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของท่าน เพื่อร่วมงานกับพระองค์เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเรา ผู้นั้นก็จะกระทำการทั้งหลายที่เรากระทำนั้นด้วย และเขาจะกระทำการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก เพราะเราจะไปหาพระบิดาของเรา’ ยอห์น 14:12 โดยถ้อยคำนี้ พระคริสต์มิได้ทรงหมายความว่าเหล่าสาวกจะกระทำความพยายามที่สูงส่งยิ่งกว่าที่พระองค์ได้ทรงกระทำ แต่หมายความว่างานของพวกเขาจะมีขอบเขตกว้างขวางยิ่งกว่า พระองค์มิได้ทรงอ้างถึงเพียงการกระทำอัศจรรย์เท่านั้น แต่รวมถึงทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายใต้การทรงดำเนินของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย ‘เมื่อองค์พระผู้ลอบประโลมเสด็จมา’ พระองค์ตรัสว่า ‘ผู้ซึ่งเราจะส่งมาหาท่านจากพระบิดา คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ทรงมาจากพระบิดา พระองค์นั้นจะทรงเป็นพยานถึงเรา และท่านทั้งหลายก็จะเป็นพยานด้วย เพราะว่าท่านได้อยู่กับเรามาตั้งแต่ต้น’ ยอห์น 15:26, 27.”

“ถ้อยคำเหล่านี้สำเร็จเป็นจริงอย่างน่าอัศจรรย์ ภายหลังจากการเสด็จลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหล่าสาวกก็เปี่ยมล้นด้วยความรักต่อพระองค์ และต่อบรรดาผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเขา จนกระทั่งจิตใจทั้งหลายอ่อนลงด้วยถ้อยคำที่พวกเขากล่าวและคำอธิษฐานที่พวกเขาทูลถวาย พวกเขาพูดด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณ และภายใต้อิทธิพลแห่งฤทธิ์เดชนั้น คนหลายพันก็ได้กลับใจเชื่อ” กิจการของอัครทูต, 21, 22.